

Godkjenningnemnda for organiserte kampaktiviteter som tillater knockout
v/leder Niels Kiær

Kopi: Kulturdepartementet

Dato: 12. februar 2016

Vedrørende søknad fra «Arrangement Brækhus»

Norges idrettsforbund (NIF) viser til henvendelse fra Godkjenningnemnda av 03.02.2016 vedrørende uttalelse til søknad fra «Arrangement Brækhus» v/Morten Andreassen om godkjenning iht. knockoutforskriften. NIF har 11.02.2016 mottatt kopi av brev fra søker, der det fremgår at søker for «Arrangement Brækhus» (AB) er selskapet First Lady Promotion AS. De rettigheter og plikter som følger av søknadens kampreglement og avtaleutkast knytter seg imidlertid utelukkende til AB, og det er uklart hva relasjonen mellom selskapet og AB er.

Knockoutloven med tilhørende forskrift er gitt for å ivareta utøverens helse og sikkerhet. Av dette følger at godkjenning fordrer at nemnda med sikkerhet vet at søker vil være i stand til å etterleve og håndheve kravene i forskriften. Det bør dessuten være i statens interesse at alle som gis godkjenning etter knockoutforskriften, er seriøse aktører som både har vilje og evne til å oppfylle de krav forskriften setter. Å oppfylle kravene i forskriften krever et langsiktig og møysommelig arbeid, og er ikke gjort gjennom å sette sammen et regelverk og utarbeide utkast til avtaler. Det regelverket søker har fremlagt i sin søknad, fremstår som konstruert med eneste formål å oppfylle knockoutforskriftens krav, og gir ikke grunn til å anta at etterlevelse og håndheving vil skje på en betryggende og ansvarlig måte.

Knockoutforskriften § 13 - Antidopingbestemmelser

Dette kommer særlig til uttrykk på antidopingfeltet. Vi ser ikke at søker, gjennom søknaden, fremviser vilje til å jobbe aktivt mot doping ut over å inngå avtale med den organiserte idrettens eget antidopingbyrå for å ta dopingkontroller og kopiere NIFs egne dopingbestemmelser. I det følgende gis noen eksempler som viser at søker både har et regelverk som er i strid med WADC, og som gir grunn til å fastslå at søkeren ikke har kompetanse eller seriøsitet til å bidra i kampen mot doping i idretten.

Søker skaffer seg jurisdiksjon på antidopingfeltet over utøverne ved at disse inngår en særskilt avtale med AB. Innholdet i kontrakten er bestemmende for hva utøveren forplikter seg til. Kontrakten etablerer kun forpliktelser mellom utøver og AB. Etter Kampreglementet § 10

fremgår det at «Utøvere er forpliktet til å overholde antidopingregelverket ved å skrive under «Vedlegg 1», jf. § 1» Det er begrenset hvilke brudd på WADC som kan sanksjoneres med hjemmel i avtalen. Dette er ikke tilstrekkelig for å oppfylle vilkårene i forskriften § 13.

Det fremstår videre uklart hvordan en utelukkelse faktisk skal kunne håndheves i tråd med WADC. Etter Kampreglementet § 29 innebærer en utelukkelse at «utøver eller person taper retten til å delta under «Arrangement Brækhus»», jf. § 19 (2). Etter § 19 (2) omfatter utelukkelsen «tap av retten til å delta under arrangementet, i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv.» Videre fremgår det at hovedregelen etter regelverket er fire års utelukkelse, jf. § 19 (3). NIF setter et stort spørsmålstegn ved hvordan søker skal kunne håndheve hovedregelen på utelukkelse i fire år ved brudd på dopingbestemmelsene slik WADC krever. Det fremgår av Kampreglementet at «Dopingreglene får anvendelse fra bokseren signerer reglementet og kontrakt om deltakelse. Utøvere plikter å la seg teste fra signering og ut perioden arrangementet pågår. Om en aktør opptre i strid med antidopingregelverket vil konsekvensene virke frem i tid.» Skal en utøver utelukkes, slik WADC krever, forutsetter det imidlertid at vedkommende faktisk utelukkes i en fireårsperiode. Søknaden gjelder imidlertid kun for perioden 2016-2017. Det er derfor ikke mulig å få en utøver utelukket i fire år fra AB. Konsekvensen av brudd på dopingbestemmelsene fremstår i beste fall som uklar, og synes ikke å være forenlig med WADC, og dermed heller ikke i tråd med sanksjonsbestemmelsene i søkers eget kampreglement. I lys av ovennevnte vil ikke de sanksjoner som eventuelt skulle bli ilagt av søker overfor utøverne ha noen effekt, verken preventivt eller på annen måte.

Etter Kampreglementet § 12 (4) anerkjennes rettskraftige avgjørelser avsagt av internasjonale forbund, nasjonale antidopingorganisasjoner og CAS som er i samsvar med reglene i WADC. Som nevnt kan vi vanskelig se at søker selv har et regelverk som er i samsvar med WADC. Uansett vil ikke dommer avsagt av søkers domsmyndighet ha virkning i andre sammenhenger enn overfor AB så lenge de internasjonale proffbokseorganisasjonene ikke har påtatt seg tilsvarende forpliktelse. Det betyr at en utøver kan bokse fritt i andre sammenhenger også i Norge, uavhengig av om vedkommende er ilagt en dom etter Kampreglementet til AB.

Søker legger opp til at avgjørelser kan ankes til CAS, uten at det er fremlagt dokumentasjon på at CAS har myndighet til å behandle saker fra søker.

Det fremgår av Kampreglementet § 19 (2) at «Det internasjonale bokseforbundet vil bli informert når det foreligger en dom om utelukkelse.» Hvilket forbund det er henvisning til her, er uklart. Iht. AIBAs regelverk er bokserne utelukket fra å delta i AIBA Pro Boxing (APB) etter eventuell deltagelse i konkurranser organisert av andre enn AIBAs medlemmer. En dom om utelukkelse avsagt av ABs domsorganer vil derfor være uten interesse for AIBA.

Etter Kampreglementets § 13 (1) er påtalemyndigheten i dopingsaker tillagt Antidoping Norge (ADN). ADN er stiftet av Kulturdepartementet og NIF. Det følger av vedtektene til ADN at påtalemyndigheten i ADN er tillagt Påtalenemnda. Følgende fremgår av vedtektene § 2 b); «Stiftelsen skal, gjennom egen påtalenemnd, utøve påtalevirksomhet knyttet til brudd på NIFs straffebestemmelser om doping.» Slik ordlyden er formulert, og slik det hele tiden har vært praktisert, er Påtalenemnda i ADN kun påtalemyndighet i saker som føres for NIFs domsutvalg.

De er dermed, etter vedtektene, avskåret fra å ha påtalemyndighet i eventuelle dopingsaker for søker, og kan da heller ikke treffe avgjørelser etter Kampreglementet § 32.

Videre må saksbehandlingsregler i dopingsaker ivareta utøverens rettssikkerhet. Søker skal opprette to utvalg; Sanksjonsutvalget og Ankeutvalget, jf. Kampreglementet § 41. Det fremgår ikke hvordan eller av hvem utvalgene oppnevnes, samt hvordan uavhengigheten er sikret el.

Søker har derved en organisering og et regelverk som fremstår som uferdig og inkonsekvent, og som verken oppfyller grunnleggende rettssikkerhetsprinsipper eller WADC.

Knockoutforskriften § 6 – Startbok

Etter knockoutforskriften § 6 skal utøvere fremlegge startbok, der resultatet av medisinske undersøkelser med tilknytning til deltakelse i kampaktivitet skal føres inn. Kampansvarlig leder skal dessuten føre kamputfall og eventuell skade og karantene inn i startboken. Søker erkjenner at dette kravet ikke kan oppfylles, og anser at www.boxrec.com er tilstrekkelig som et alternativ til en startbok. Etter gjeldende knockoutforskrift er kravet om startbok ubetinget, og søker oppfyller dermed ikke knockoutforskriftens krav.

Vi er kjent med at departementet har foreslått å endre knockoutforskriften § 6, og åpne for at kravet til startbok kan oppfylles på annen måte. Som eksempel nevner departementet selv at det opprettes et elektronisk register for kampsportutøvere. I tillegg til at registeret må inneholde «resultatet av medisinske undersøkelser, kamputfall, skader og karantener», oppstiller departementet følgende tilleggskrav; «Et ev. slikt system må ivareta utøvernes krav til personvern og rettigheter, samt fullmakter for registrering av opplysninger. Knockoutforskriften bør ikke være til hinder for en slik utvikling. Det avgjørende for vurderingen skal være at søker oppfyller kravet til innhold. Startboken eller lignende skal være et nyttig bakgrunnsmateriale for vurderingen av den enkelte utøvers egnethet til å delta i konkurranser og lignende.»

NIF kan ikke se hvordan www.boxrec.com kan erstatte en startbok. Søker har uansett erkjent at § 6 ikke er oppfylt, og søknaden må av den grunn avslås.

Andre forhold av betydning for godkjenningen av søknaden

Det følger av ordlyden i § 2 (3) at Godkjenningnemnda kan gi godkjenning. Nemnda må vurdere om det foreligger andre hensyn som tilsier at en søker som oppfyller forskriftens vilkår likevel ikke kan godkjennes.

NIF har i lengre tid hatt egne regler knyttet til kampfiksing i NIFs straffebestemmelser og arbeidet mot kampfiksing. Den 8. desember 2015 vedtok IOC en kode mot manipulering av idrettskonkurranser. Idrettsstyret sluttet seg til koden i sitt møte 26. januar, og har allerede implementert koden i NIFs straffebestemmelser.

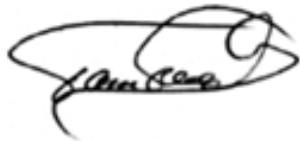
NIF har dessuten, sammen med Norges Fotballforbund, Norsk Tipping AS, Lotteri- og stiftelsestilsynet, Justis- og beredskapsdepartementet og Kulturdepartementet, utformet «Nasjonal handlingsplan mot kampfiksing i idretten». Gjennom dialog med disse, samt blant

annet Kripas, Økokrim, IOC og Interpol, har NIF og den organiserte idretten kompetanse til både å forebygge og sanksjonere manipulering av idrettskonkurranser.

NIF registrerer at søker ikke har et regelverk for å forebygge og sanksjonere manipulering av sine egne konkurranser. Dette er ikke et formelt krav etter forskriften, men NIF anser at kravet må følge av de forpliktelser den norske stat har påtatt seg – også overfor «competition organisers» - gjennom ratifiseringen av Europarådets konvensjon mot manipulering av idrettskonkurranser.

Basert på gjennomgang av søknaden og søkers organisasjon og regelverk, anser NIF at søker ikke oppfyller vilkårene etter knockoutforskriften.

Med vennlig hilsen

Tom Tvedt
president

Henriette Hillestad Thune (s.)
juridisk sjef